

# Bedevaart naar het barbeelparadijs

*In voorgaande jaren zijn Nico Breevaart en Tim Janssen ieder voor zich de Noordzee zijn overgestoken om te gaan vissen in de bakermat van het barbeelvissen. Dit keer maakten zij hun bedevaart gezamenlijk en gingen zij terug naar de inmiddels bekende Severn Valley. Er stond echter ook een nieuwe uitdaging... River Trent.*

Met alleen onze handbagage en een hoofd vol goede herinneringen landen we vroeg in de ochtend op Birmingham Airport. Daar worden we opgewacht door oude bekenden. Tjitske en Korum- & Sonubaits consultant Ade Kiddell bieden ons deze dagen onderdak en zullen samen met ons de barbelen gaan belagen. Na een goed uur rijden vanaf het vliegveld arriveren we op plaats delict, de Severn Valley. Opnieuw treft dat rivierdal ons als een

groene oase van rust; wat een prachtige omgeving is dit toch! Het lijkt wel alsof de tijd hier heeft stil gestaan. We voelen beiden dat we terug zijn in het walhalla van het barbeelvissen en staan werkelijk te popelen om te gaan vissen!

## Vorbereidingen

Eerst is het tijd voor een lunch, maar dan kunnen we dan eindelijk starten met de voorbereidingen op het

vissen. We maken het grondvoer al 'thuis' aan. Een aantal zakken pellets verdwijnen in een emmer en worden vermengd met Sonubaits grondvoer en dito flavour. Het geheel wordt goed bevochtigd. Ade houdt als stelregel dat het vocht het aantal minuten moet intrekken gelijk aan het formaat van de pellet. Dus zes minuten het vocht laten intrekken voor 6 mm pellets. Daarna wordt het geheel aan de waterkant nogmaals bevochtigd, totdat er een dusdanige samenstelling is bereikt dat het voer stevig in de voerkorf gedrukt kan worden. Dat dient zodanig stevig te gebeuren, dat het voer er nog in zit als je de korf na een kwartier zou binnen draaien. De geur van grondvoer en flavours en kleine, loslatende deeltjes moeten de barbeel richting de korf krijgen.

## Kick off

Eenmaal aanbeland op de oever van de prachtige Severn droppen we eerst een aantal korven op onze stek. Bij deze eerste inwerpen wordt het voer wat lossier aangedrukt om zo een voerspoor te creëren en de barbelen te activeren. Vanaf het moment dat we daadwerkelijk gaan vissen, moet





*Prachtige omgeving – heerlijke drill!*



het zo stevig als mogelijk in de korf gedrukt worden. We hebben de luxe dat we met spullen van Ade kunnen vissen. We hebben zelf helemaal niets mee hoeven te slepen. Tim heeft alleen zijn geliefde centerpin meegenomen om deze aan het Serverngeweld te onderwerpen. We vernemen van Ade dat er de laatste dagen door andere vissers matig is gevangen, maar dat tempert ons enthousiasme niet. Ade heeft een geheel andere aanpak dan menig lokale visser en dat geeft ons vertrouwen. Dat vertrouwen blijkt niet ongegrond te zijn, want binnen no time staat Tim al met een kromme hengel. Als ik vraag of het vis is, krijg ik een instemmend knikje en volg ik gespannen zijn verrichtingen. De vis is het niet eens met de gang van zaken en vraagt het uiterste van het materiaal, maar moet zich uiteindelijk toch gewonnen geven. De glimlach op Tim zijn gezicht spreekt boekdelen! Dan begint ook de slip van mijn molen te gieren en kan ik ook de haak zetten. Nu volgt Tim gespannen mijn drill en na 10 minuten is het euforie in de Severn Valley...twee prachtige barbelen liggen in het net. Na een korte fotoshoot mogen beide vissen weer terug en staan twee glunderende hol-

landers na te genieten van deze duovangst, wat een heerlijke start!

### **Precisie**

Tim vist net achter een obstakel en weet telkens met dodelijke precisie zijn montage op de juiste plek te deponeren. Ik vis een meter of twintig stroomafwaarts van hem en heb aanvankelijk moeite om de juiste spot te vinden. Zelf vis ik altijd met SPRO

barbeelhengels, die een stuk zachter en soepeler zijn dan de Korum Precisions waarmee ik het hier moet zien te doen, al zal de naam van de hengel toch doen vermoeden dat ook ik met precisie zou moeten kunnen inwerpen. Ade geeft aan welke zone van de rivier we moeten bevissen en een meter afwijken kan al het verschil uitmaken tussen vangen of blanken. In eerste instantie kon ik dat bijna niet

### *Mooie stekken in overvloed.*



geloven, maar ik heb ondervonden dat het toch echt zo is!

Het is dus essentieel om je montage steeds maar weer op dezelfde spot te droppen. In de loop van deze eerste sessie kan ik steeds beter overweg met deze hengel en lukt het ook mij om de 90 grams korf op de juiste plek te droppen. Het duurt dan ook niet lang voordat ik mijn tweede aanbeet krijg. Wederom een spetterende aanbeet en ik moet alle zeilen bijzetten om de vis tegen de stroming in dichterbij te krijgen. Ook deze aanbeet wordt verzilverd en binnen een half uur hebben we al drie vissen!

We hebben duidelijk de vis op de stek en Tim weet in het half uur daarna twee prachtige Engelse vechtjassen te verschalken. Ook hij krijgt snoeiharde aanbeten en staat intens te genieten van een prachtssessie. Opvallend is dat zijn vissen telkens groter zijn dan die van mij. Blijkbaar bivakkeren de grote jongens net achter het obstakel.

### Experiment

Nu de vis zo actief is, krijgt Tim een uitgelezen mogelijkheid om te experimenteren met aassoorten. We vissen hier hoofdzakelijk met pellets en hebben een heel assortiment tot onze beschikking. Waar ik wat conservatiever ben aangelegd en bij de pellets blijf die mij met regelmaat een barbeel opleveren, gaat Tim aan de slag met andere pellets en montages. Mooi om te zien dat dit uiteindelijk wel een verschil maakt. Telkens als hij iets heeft aangepast, buigt de hengeltop diep en staat mijn vriend weer te drillen. Ik weet er die sessie vijf te vangen en Tim belandt bijna in de dubbele cijfers qua barbelen en weet ook nog een voorn van baksteen-formaat te vangen. Ook Ade & Tjitske die een stuk stroomafwaarts vissen, weten een aantal barbelen te vangen en zodoende maken we in goed vier uur vissen met z'n vieren bijna 20 barbelen. Naast barbelen vangen wij ook graag andere soorten en zo stond een 'chub' (kopvoorn)



Experimenteren met aas...

Mooie vissen hoor!



ook hoog op mijn verlanglijstje voor deze trip. Ook die vis mag ik afvinken op dit lijstje, want ik weet er eentje te vangen van net geen halve meter. Geweldige vis!! Zo sluiten we de eerste visdag af met een fantastische vangst en smaakt onze 'pint' daardoor extra lekker.

### Genieten geblazen

Aanvankelijk wilde we de tweede dag aan de Severn een andere stek gaan bevissen, maar door de hoge waterstand is een aantal beoogde stekken niet bevisbaar of is de riverbank te modderig. Tevens was een andere potentiële stek al bezet door twee vissers. Zodoende belanden we die middag weer op dezelfde stek als de dag voordien. De schapen die er vrij los lopen verwelkomen ons en lijken ons te herkennen van de vorige dag. Ook een visser aan de overzijde van de rivier verwelkomt ons. Hij heeft al enige uren gevist en nog niets gevangen. Het is helemaal niks volgens hem... Tim zet de toon deze dag en vangt binnen afzienbare tijd twee barbelen.



Ook op de Trent zijn ze sterk!

De visser aan de overkant heeft het niet meer en snapt er niets van. Ontmoedigd door Tim zijn geldingsdrang druipert hij af en hebben wij de stek weer voor ons alleen. Deze dag verloopt vrijwel identiek aan dag 1. Prachtige barbelen van ver in de 60 cm mogen we op de gevoelige plaat vastleggen.



We genieten met volle teugen van alles om ons heen. De ijsvogeltjes, de elk half uur passerende stoomtrein, de vrolijk grazende schapen, het lekkere weer, de prachtige rivier en uiteraard de geweldige visserij. Wat een topsport beleven we aan deze barbelen. Tim besluit om zijn werpmolen in te

ruilen voor zijn eigen centerpin. Dit geeft voor hem een extra dimensie aan het vissen. Na amper een half uur hoor ik zijn centerpin gieren. De tien minuten daarna is het simpelweg genieten van de strijd tussen vis en visser. De grijns op het gezicht van Tim is onbetaalbaar en het is hem gegund! Al met al wederom een succesvolle dag en ook nu weten we er bijna 20 te vangen!

### Final day

Ade geeft aan dat het voor de laatste visdag een optie is om een andere rivier te bezoeken. Dit is alleen twee uur rijden van waar we verblijven. Ik zie tegen de reis op vanwege mijn wagenziekte, maar weet dat Tim heel graag dit uitstapje wil maken en ik zelf eigenlijk ook wel... Dan maar ziek. We vertrekken rond 5 uur in de ochtend om de spits rond Birmingham en Nottingham te vermijden. Dat lukt en rond 7 uur zijn we al ter plaatse. Na een stevig ontbijt bij de McDonalds is het tijd voor een nieuwe uitdaging, vissen op River Trent. Bij aankomst zien we al dat dit een compleet andere rivier is dan de Severn. Ade is lid van de plaatselijke visvereniging en heeft ons geïntroduceerd als gasten. We





*Wat een dikkerd ook...*



hebben alleen het vriendelijke verzoek gekregen om geen foto's te publiceren waarop de stek duidelijk te herkennen is. Dit schijnt een ware hotspot te zijn en dat willen ze daar graag zo houden, We vissen op een mooie stek waar we met z'n vieren naast elkaar kunnen zitten. We besluiten om met drie hengels te gaan vissen en om en om een eventuele aanbeet te verzilveren. Het weer is deze dag typisch Engels. Het regent, waait en het is fris.

In tegenstelling tot de Severn wordt hier wel veel gevoerd. Pas na het voorvoeren worden de hengels verder geprepareerd. Ook hier vissen we met pellets en een onderlijn van zo'n anderhalve meter. Ade vist altijd met montages voorzien van een complete safety kit. Door het gebruik van een speed-swivel kun je in een handomdraai switchen van onderlijn. De voerkorven zijn home-made en we vissen op de Trent met gewichten van rond de 150 gram. We vissen ook redelijk dik: 37/00 hoofdlijnen en onderlijnen van minimaal 33/00. Het materiaal kan dus tegen een stootje!

Nu is het wachten op de eerste aanbeet. Met een enorme beuk op de rechtse hengel kondigt de eerste vis

zich aan. Ade mag die verzilveren. De kromming van de hengel doet een mooie vis vermoeden en dat is het ook. De grootste vis van deze trip is voor de man die ons voortreffelijk heeft begeleid en ons veel heeft bijgeleerd. Deze topvisser ademt barbeel en wij genieten dan ook van deze vangst. Daarna is het mijn beurt en weet ik ook mijn grootste barbeel van deze trip te vangen. We vissen relatief kort onder de kant en dat maakt het drillen extra spannend. Er liggen diverse obstakels dus is het zaak om de vis zo snel mogelijk onder controle te krijgen. De overhangende bomen vormen een gevaar voor lijnbreuk. Ook Tim mag zijn eerste vis op de Trent vangen en niet veel later volgt Tjitske. Alle vier hebben we nu een mooie barbeel gevangen en zijn we het er over eens dat het nu al de reis meer dan waard was.

#### **Tim's cocktail**

Met regelmaat valt de beet weg en moeten we lang wachten totdat er weer activiteit te bespeuren is. Tim slaat wederom aan het experimenteren en maakt complete cocktails van pellets. We lachen erom, maar Tim

is degene die het laatst lacht... Zijn cocktail slaat aan bij de Trent barbeelen en door te switchen van aasaanbieding weten we de aanbeten er weer in te krijgen. Zo vangen we om en om weer diverse fraaie vissen. Ik heb vandaag een abonnement op de kopvoorn en weet er een aantal te vangen. De teller staat aan het eind van de dag wederom rond de 15 barbelen en nog een mooi aantal chubs.

Op de terugweg blikken we vol adrenaline terug op de afgelopen drie dagen. We kunnen niet anders concluderen dat we enorm goed gevangen hebben. Vooraf ben je al blij als je niet met lege handen naar huis gaat, maar deze aantallen zijn echt ongekend. Tussen de 50 en 60 barbelen in bij elkaar nog geen twee dagen vissen. Tim en ik beseffen ook heel goed dat we het geluk hebben gehad dat we Ade als gids hadden. Hij heeft ons wederom het beste van de Severn en nu ook van de Trent laten zien. Moe maar voldaan zitten we de dag erna in het vliegtuig richting Holland. Ik weet zonder het uit te spreken wat Tim wil volgend jaar en ik ook.. Back to the UK!!

*Nico Breevaart*